

Ένας άντρας, το άλογο και ο σκύλος του περπατούσαν σε έναν δάσος. Καθώς περνούσαν κάτω από ένα τεράστιο δέντρο έπεσε ένας κεραυνός και τους έκανε και τους τρεις στάχτη.

Όμως ο άντρας δεν κατάλαβε ότι είχε εγκαταλείψει αυτόν τον κόσμο, και συνέχισε την πορεία του με τα δυο του ζώα (κάποιες φορές περνάει κάποιος χρόνος μέχρι να συνειδητοποιήσουν οι νεκροί την καινούρια τους κατάσταση...)

Σε μια στροφή του δρόμου είδαν μία πανέμορφη μαρμάρινη πύλη που οδηγούσε σε μια πλατεία στρωμένη με πλάκες από χρυσάφι.

“Καλημέρα”.
“Καλημέρα”, απάντησε ο φύλακας
“Πώς λέγεται αυτό το τόσο όμορφο μέρος;”

“Αυτός είναι ο ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ”.
“Τι καλά που φτάσαμε στον Παράδεισο, γιατί διψάμε!”

“Μπορείτε κύριε να μπειτε και να πιείτε όσο νερό θέλετε, και ο φύλακας του έδειξε την πηγή”.

Επιμέλεια ΓΙΩΡΓΟΥ ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΗ

Κόσμος και... μη

“Και το άλογο και ο σκύλος μου διψούν επίσης...”.

“Λυπάμαι πολύ, είπε ο φύλακας, αλλά εδώ απαγορεύεται η είσοδος στα ζώα”.

Ο διαβάτης αρνήθηκε με μεγάλη δυσκολία, μιας και διψούσε πολύ, αλλά δεν ήθελε να πει μόνο αυ-

του σκεπασμένο με ένα καπέλο. Μάλλον κοιμόταν.

“Καλημέρα”, είπε ο διαβάτης. Ο άντρας έγνεψε σε απάντηση με το κεφάλι του.

“Διψάμε πολύ, το άλογό μου, ο σκύλος μου κι εγώ”.

“Υπάρχει μια πηγή ανάμεσα σε

Παράδεισος και κόλαση

τός. Ευχαρίστησε τον φύλακα και συνέχισε την πορεία του.

Στη σκιά ενός δέντρου καθόταν ένας άντρας, και είχε το κεφάλι

εκείνα τα βράχια”, είπε ο άντρας, δείχνοντας το μέρος. “Μπορείτε να πιείτε όσο νερό θέλετε”.

Ο διαβάτης, το άλογο και ο σκύ-

λος πήγαν στην πηγή και κατεύνασαν τη δίψα τους.

Ο διαβάτης γύρισε πίσω να ευχαριστήσει τον άντρα.

“Μπορείτε να ξανάρθετε όποτε θέλετε”, του απάντησε εκείνος.

“Με την ευκαιρία, πώς ονομάζεται αυτό το μέρος;” ρώτησε ο διαβάτης.

“ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ”, απάντησε ο άντρας.

“Ο Παράδεισος; Μα, ο φύλακας της μαρμάρινης εισόδου μου είπε ότι εκείνο ήταν ο Παράδεισος!”

“Εκείνο δεν ήταν ο Παράδεισος. Ήταν η Κόλαση”, απάντησε ο άντρας.

Ο διαβάτης έμεινε σαστισμένος. “Θα έπρεπε να τους απαγορεύσετε να χρησιμοποιούν το όνομά σας! Αυτή η λάθος πληροφορία μπορεί να προκαλέσει μεγάλο μπέρδεμα”, είπε ο διαβάτης.

“Σε καμία περίπτωση! – αντέτεινε ο άντρας. Στην πραγματικότητα, μας κάνουν μεγάλη χάρη, διότι εκεί παραμένουν όλοι όσοι είναι ικανοί να εγκαταλείψουν τους καλύτερους τους φίλους...”.

Paulo Coelho.

* Η Αποθεματική Τράπεζα

Εξυπνη η αιφνιδιαστική κίνηση της Αποθεματικής Τράπεζας να μειώσει 1% τα επιτόκια, ενώ όλοι περίμεναν ανώτατο 0,5%. Η κεντρική τράπεζα της χώρας ανταποκρίθηκε στην λαϊκή οργή για την πρόθεση των τραπεζών να μην τους παραχωρήσουν όλη τη μείωση στα επίσημα επιτόκια.

Με την κίνησή της η Αποθεματική Τράπεζα έδωσε περιθώρια στις τράπεζες να κρατήσουν το καπιτίς τους από την μείωση, αλλά και οι δανειολήπτες να ωφεληθούν με μείωση των επιτοκίων τους μεταξύ 0,75 και 0,80.

* Ούτε το Λότο!

Σύμφωνα με πρόσφατη δημοσκόπηση, η αγορά ενός Λότο δεν γίνεται πια με ελπίδα τον πλουτισμό και μια ζωή χλιδατή, αλλά για να εξοφληθεί το στεγαστικό δάνειο των τυχερών! Το ένα εκατομμύριο δολάρια δεν είναι πια αρκετό για να θεωρείσαι πλούσιος, αφού αρκεί μόνο για ένα σπίτι, ένα αυτοκίνητο και την εξόφληση των οικογενειακών χρεών. Αυτά που θα περισσέψουν δεν είναι αρκετά για να επιβιώσει μια οικογένεια χωρίς την εργασία του πάτερ φαμίλια.

Μόνο το 4% αυτών που θα κέρδιζαν ένα εκατομμύριο δολάρια στο Λότο θα σταματούσαν να εργάζονται. Οι υπόλοιποι θα συνέχιζαν να εργάζονται και με τα χρήματα τού Λότο θα εξοφλούσαν τα χρέη τους. Μόνο 12% είπαν σε δημοσκόπηση ότι θα χρησιμοποιούσαν χρήματα από το Λότο για να ταξιδεύσουν. Πάντως, γεγονός είναι ότι μειώθηκαν και οι πωλήσεις Λότο επειδή οι οικογένειες δεν μπορούν πια να επενδύσουν ούτε στην ελπίδα. Η οποία υποτίθεται ότι πεθαίνει τελευταία.

* Καλόο!

Τρεις άνδρες διηγούνται στον Άγιο Πέτρο πώς πέρασαν μαζί, έτσι ξαφνικά, στην αιωνιότητα. Ο πρώτος άνδρας τού μιλάει ευθέως:

«Λοιπόν Πέτρο άκου! Ήξερα ότι η γυναίκα μου με κρατάει μέσα στο ίδιο μου το σπίτι! Μια μέρα μου κάρω στο σπίτι αλλά ο εραστής άφαντος. Δεν μασάω, βγαίνω στο μπαλκόνι και τον βλέπω κρεμασμένο απ' το περβάζι να κρατιέται στις άκρες των δαχτύλων. Τρέχω, αρπάζω ένα σφυρί και του κοπανάω τα δάχτυλα μέχρι να του τα σπάσω. Πέφτει στην αυλή, αλλά προσγειώνεται σ' ένα θάμνο και πάει να τη σκαπουλάρει. Σπρώχνω το ψυγείο στο μπαλκόνι, το αναποδογυρίζω, σκάει πάνω του και τον σκοτώνει! Αλλά με τόση ένταση η καρδιά μου με πρόδωσε. Επαθα οξύ έμφραγμα του μυοκαρδίου και... να 'μαι!»

Ο δεύτερος άντρας δίνει τη δική του εκδοχή:

«Κάθε μέρα προπονούμαι με ποδήλατο στο μπαλκόνι του σπιτιού μου. Χθες το πρωί το καταραμένο κόλλησε και με εκσφενδόνισε απ' το μπαλκόνι. Καθώς έπεφτα παρακάλεσα τον Θεό να με σώσει. Για καλή μου τύχη, ο Θεούλης μ' άκουσε. Κατάφερα να γαντζωθώ στα κάγκελα τού από κάτω διαμερίσματος. Ένας άντρας βγαίνει στο μπαλκόνι, αλλά αντί να με βοηθήσει, άρχισε να με κοπανάει στα δάχτυλα μ' ένα σφυρί. Δεν άντεξα τον πόνο κι έπεσα στο έδαφος. Υστερα από τέτοια γκαντεμιά, σταμάτησε τη φόρα μου ένας θάμνος που βρισκόταν ακριβώς από κάτω. Εκεί που μονολογούσα ότι δεν μπορεί να μου συμβεί τίποτα χειρότερο στη ζωή, ο παρανοϊκός τύπος με το σφυρί, μου πετάει ένα ψυγείο και με πλακώνει».

Σειρά είχε τώρα ο τελευταίος άντρας: «Πέτρο, απλώς φαντάσου αυτό: Μπουκάρισε ξαφνικά ο άνδρας της, χτύπαγε μ' ένα σφυρί κάποιον στο μπαλκόνι κι εγώ έκανα τη βλακεία και κρύφτηκα

ολοτσιτίσινος στο ψυγείο»...

* Μια λέξη κάθε ημέρα

“Τρένο ή τραίνο”; Το τρένο είναι δάνειο (ιταλικά treno, αγγλικά και γαλλικά train). Στα ελληνικά απλογραφείται, άρα γράφεται με ε και όχι με αι. Κλίνεται ως ουδέτερο ουσιαστικό σε -ο. Στην οικογένεια του τρένου ανήκουν: τρενάρι (= καθυστερώ, αργώ να κάνω κάτι), τρενάρισμα. Χρησιμοποιείται μεταφορικά σε εκφράσεις του καθημερινού λόγου: μυστήριο τρένο αυτός ο τύπος, χάσαμε το τρένο (= την ευκαιρία), τρένο (= ασταμάτητη) η Μαρσείγ στο γήπεδο. Ελληνικές λέξεις για το τρένο είναι ο σιδηρόδρομος, που έχει επικρατήσει σε φράσεις όπως ηλεκτρικός σιδηρόδρομος και οδοντωτός σιδηρόδρομος, και η αμαξοστοιχία, που έχει επικρατήσει στη φράση ταχεία αμαξοστοιχία. Στην οικογένεια του σιδηρόδρομου: σιδηροδρομικός.

